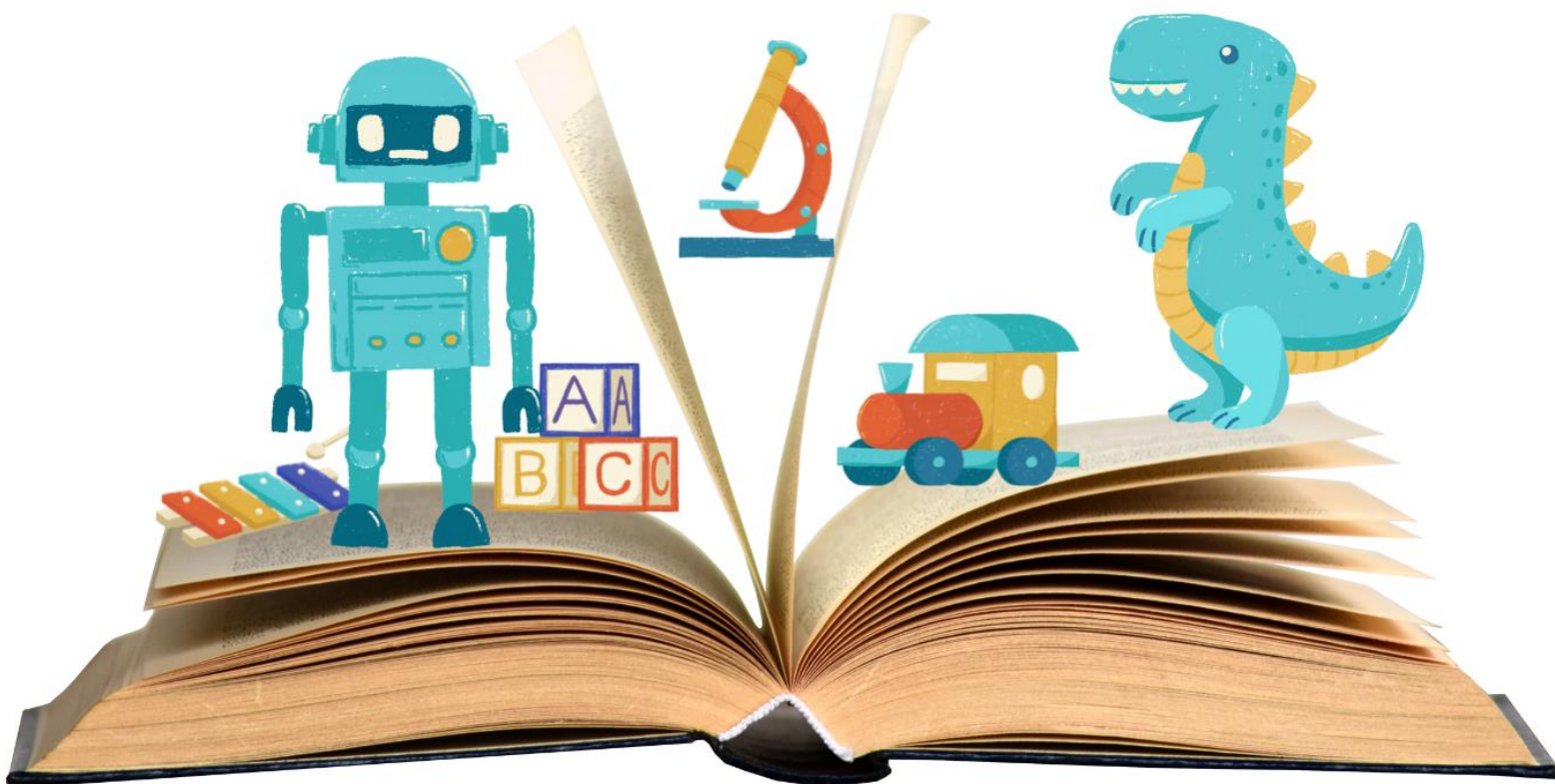

DIN DUMBRAVA MINUNATA

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT
„DUMBRAVA MINUNATĂ”

”O carte – un vis, o lume întreagă....”

Director, prof. Sîrbu Georgeta

„Fiecare carte pare că închide în ea un suflet. Și, cum o atingi cu ochii și mintea, sufletul ți se deschide ca un prieten bun.”
– Maxim Gorki

Cărțile aduc bucurie, nu doar copiilor ci și nouă adulților. Cu cât noi ca și cadre didactice dar și părinții le citim mai mult copiilor, cu atât mai mare devine bucuria momentelor împărtășite și plăcerea de a lectura zilnic atât la grădiniță cât și în familie. Conform noului curriculum, printre activitățile desfășurate în grădiniță trebuie să existe momentul de lectură. Vârsta preșcolară este cea mai potrivită vârstă pentru a le insufla copiilor dragostea pentru citit. Cititul de la vârste fragede ajută la dezvoltarea creierului, limbajului, dezvoltă creativitatea dar consolidează și relația copil-părinte, copil-educatoare. Cărțile ne oferă posibilitatea de a ne conecta cu cei mici.

Preșcolăritatea este percepută tot mai mult ca vârstă ce cuprinde cea mai importantă experiență educațională din viața oricărei persoane. Pe parcursul ei, se înregistrează ritmurile cele mai accelerate în dezvoltarea individualității umane și unele din cele mai semnificative achiziții ale limbajului, cu ecouri evidente pentru etapele ulterioare ale dezvoltării adolescentului dar și a adultului.

Începând cu anul școlar trecut ne-am alăturat și noi Programului Asociației OvidiuRO, **„Citește-mi 100 de povești!”**, un program care stimulează lectura în grădinițe și în familie. Acest program oferă o multitudine de resurse de calitate, printre care și o colecție de cărți selectate, atent evaluate și foarte valoroase din punct de vedere literar, potrivite vârstei și nivelului de dezvoltare a copiilor preșcolari.

Misiunea Asociației OvidiuRO este de a face educația preșcolară accesibilă și eficientă pentru toți copiii din România. Creierul copilului are nevoie de stimulare pentru a se dezvolta, iar succesul în școală este în mare măsură dependent de experiențele din primii ani de viață. Copiii care cresc în familii în care nu există cărți, din păcate o situație frecventă în comunitățile sărace, sunt deja foarte dezavantajați până la momentul începerii clasei întâi, iar riscul de abandon școlar este foarte mare. Frecventarea grădiniței este esențială pentru acești copii. Cărți potrivite vârstei lor și participarea la activități alături de educatori îi îndreaptă pe copii pe drumul frumos al literaturii, drum ce îi va educa și îi va ajuta, în final, să rupă cercul vicios al sărăciei, în care familiile lor au fost prinse.

Programele OvidiuRO, oferă resurse materiale și cunoștințe care acoperă nevoile de educație și sănătate ale copiilor, familiilor și profesorilor lor. Doar prin eforturi concertate putem aduce o schimbare reală și de durată în educația copiilor noștri.

N-am implicat cu mare bucurie în cadrul acestui proiect, în care ne-au fost parteneri părinții copiilor, care au participat foarte activ în toate activitățile din **Planul de lectură** propus la nivelul grădiniței noastre. Fiecare sală de grupă și-a amenajat o **„Insulă a lecturii”**, unde în fiecare zi copiii au posibilitatea să aleagă cartea pe care doresc să o citească împreună cu educatoarele, cu părinții, invitați speciali sau, chiar, frații mai mari ai copiilor din grupă.

În amenajarea insulei de lectură am ținut cont de vârsta copiilor, am aranjat cărțile pe rafturi astfel încât preșcolarii să aibă acces la ele. Poveștile joacă un rol important în dezvoltarea personalității copiilor, de aceea am selectat cu atenție cărțile puse la dispoziția acestora. În cadrul acestui curs am descoperit și cât de important este cititul cu voce tare. Cititul cu voce tare le antrenează preșcolarii memoria și atenția. Când începem să le citim copiilor pentru prima dată cu voce tare ei nu se pot concentra mai mult de câteva minute, dar tot

continuând să citim zilnic concentrarea lor se va extinde de la cele câteva minute la o jumătate de oră, poate chiar mai mult. Prin această rutină copilul devine interesat de lectură mult mai mult. Cititul cu voce tare este o parte esențială a dezvoltării literației timpurii la copii, precum și a abilităților lor cognitive și emoționale.

Ora de lectură ar trebui să fie o rutină și în mediul familiar, nu doar la grădiniță. Părinții sunt persoane cheie în dezvoltarea abilităților de literație ale copiilor lor. A citi cu voce tare este o chestiune foarte importantă nu doar în grădiniță ci și în familie. Educația părinților, timpul limitat sau conștientizarea scăzută a felului în care se dezvoltă abilitățile de literație îi pot împiedica pe părinți să citească cu copiii acasă și să creeze o rutină a cititului împreună măcar câteva minute pe zi. Prin activitățile pe care le desfășurăm în parteneriat cu familia, încurajăm familiile să înceapă să citească împreună cu copiii de la o vârstă fragedă, indiferent de mediul social, cultural, economic sau limba vorbită acasă.

Cărțile pentru copii trebuie alese cu multă atenție, acestea trebuie să fie cărți ilustrate de calitate. Ilustrațiile realizate artistic, contribuie la transmiterea poveștii și receptarea mult mai ușoară a acesteia de către preșcolari. Ilustrațiile sunt parte integrantă a poveștii, oferind informații despre acțiune, precum și indicii despre trăsăturile personajelor, locul acțiunii și starea lor de spirit. Copiii trebuie să perceapă cartea ca pe un domeniu care merită să fie cucerit, ca pe un prieten adevărat care e mereu alături, un prieten care îi vorbește, îi dă sfaturi importante și îi este mereu alături.

Ca această rutină să continue și în familie, am decis să invităm lunar un părinte care să le citească copiilor din grupă. Suntem dispuse chiar să le împrumutăm cărți de la grupă pentru a le citi copiilor și acasă. Noi, educatoarele ne folosim de fiecare dată creativitatea pentru a fi cu părinții pe aceeași lungime de undă, doar împreună vom reuși ceea ce ne-am propus.

Importanța lecturii în viața preșcolarilor se va oglindi în timp, în imaginea copilului adolescent educat, sensibil și inteligent. Părinții sunt cei care trebuie să înceapă din familie această rutină care continuă în grădiniță pentru a avea la final satisfacții pe măsură.

Bibliografie

Curriculum pentru educație timpurie 2019 ;

Tătaru Iolanda, Glava Adina, Chiș Olga „Piramida cunoașterii” Diamant, Pitești 2014 ;

Tomșa, Gheorghe, „Psihopedagogie preșcolară și școlară”, Ministerul Educației și Cercetării, București 2005;

Din activitatea noastră.....în cadrul Proiectului „Citește-mi 100 de povești!”

Planul de lectură propus la nivelul grădiniței noastre a inclus atât activități - rutine, cât și evenimente speciale, parteneriate și activități opționale.

1. Insule de lectură *

- ”Insula de lectură din.... DUMBRAVA MINUNATĂ”

2. Rutine de lectură *

- Invitatul lunii - "Să facem cunoștință cu cărțile bune!"
- Atelier de lectură cu directorul: "Citim împreună cuDirectorul nostru!"
- Ateliere de lectură pentru părinți: "Părinții implicați....citesc împreună cu noi!"

3. Evenimente de lectură *

- "Târgul de carte din Dumbrava Minunată" - Ziua Internațională a Cărților pentru Copii
Pe 2 aprilie, marcăm Ziua internațională a cărții pentru copii.
- "Carnavalul cărților de povești" - Ziua Cărților în grădiniță – 2 iunie

4. Parteneriate *

- "Ludoteca pentru toți" - parteneriat cu Biblioteca Județeană "Panait Cerna" Tulcea - Ambasadorii lecturii și colecțiile lor

5. Activități opționale

- "Micii artiști" - Expoziție - Amenajarea unui spațiu în grădiniță în care copiii își expun coperta creată de ei pentru cartea preferată, lângă varianta originală fotocopiată.
- "Mărțișor Cărțișor" - Mărțișor cu cărți
Copiii dăruiesc părinților un mărțișor confecționat în grădiniță, iar părinții dăruiesc copiilor din grădiniță o carte dintr-o listă de titluri recomandate pentru fondul de carte al insulei de lectură al grupei.

TRANZIȚIILE-ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ ÎN GRĂDINIȚA DE COPII

Prof. învățământ preșcolar: Nica Dorina

„Toată taina unei lecții bune stă în căldura sufletului. Trebuie să zbârnice sufletul dascălului ca să răsunе strunele din sufletul școlarului.” G.C.Longinescu

Nu știu cum fac alții, dar eu mă întreb frecvent cum aș putea să încep fiecare zi de grădiniță altfel.....decât pe cea precedentă. Desigur că nu pot găsi soluții pentru fiecare zi și pentru fiecare copil, dar pot încerca.

Introducerea în 2019 a Curriculum-ului pentru educație timpurie în organizarea și desfășurarea activităților din cadrul grădiniței de copii a adus cu el multe noutăți, modificări, unele mai interesante decât altele, precum și schimbări în modul de concepere și desfășurare a activităților instructiv – educative.

Mult timp, învățământul românesc a promovat asimilarea de cunoștințe, fără a urmări neapărat funcționalitatea lor. De cele mai multe ori, aceste cunoștințe se dobândeau cu ajutorul memoriei mecanice, pentru a face față unei situații de moment, fără ca în perioada următoare să se regăsească, în situații practice, să fie valorificate și introduse în competențele dobândite de copil.

Curriculum-ul pentru educație timpurie are la bază realitatea educațională a vârstelor mici, iar ceea ce se promovează acum este flexibilitatea programului instructiv-educativ, cu scopul de a crește calitatea educației la acest nivel de vârstă. Procesul de învățare trebuie să fie centrat pe copil, pornind de la ideea unei învățări cât mai naturale, în acord cu nivelul experiențelor traversate de acesta în viața cotidiană. Plecând de la aceste premise, s-a simțit nevoia pregnantă de a reconsidera importanța activităților desfășurate în grădiniță prin abordarea sistemică a acestora și s-a concluzionat că, toate activitățile din timpul unei zile trebuie tratate cu aceeași atenție și planificate drept activități de învățare. Astfel, activitățile de învățare înglobează activitățile pe domenii experiențiale, jocurile și activitățile alese, precum și activitățile de dezvoltare personală. Activitățile de dezvoltare personală (ADP) includ rutinele, tranzițiile și activitățile din perioada după-amiezii (pentru grupele cu program prelungit), inclusiv activitățile opționale.

TRANZIȚIILE sunt activități de scurtă durată, care fac trecerea de la momentele de rutină la alte tipuri/ categorii de activități de învățare, de la o învățare la alta, în diverse momente ale zilei. Mijloacele de realizare a acestui tip de activitate variază foarte

mult, în funcție de vârsta copilului, de contextul momentului și de calitățile cadrului didactic. În acest sens, ele pot lua forma unei activități desfășurate în mers ritmat: „După mine-n pas vioi”, a unei activități care se desfășoară pe muzică „În poiana verde” sau în ritmul dat de recitarea unei numărători „Unu,doi,unu,doi/Faceți toți la fel ca noi” „,Voiniciei” sau a unei framântări de limbă, a unei activități în care se execută concomitent cu momentul de tranziție, respectiv un joc cu text și cânt cu anumite mișcări cunoscute deja de copii: „Sus mâinile”, „Luați seama bine”, „Mâinile ni le spălăm”, „Trenulețul”, „Câte unul pe cărare”, jocuri muzicale și distractive, „Trenul cu stații”, „Scăunele muzicale” etc.

În grădiniță, toate activitățile care se desfășoară împreună cu copiii reprezintă experiențe de învățare pentru copil, pornind de la activitățile integrate (centrate pe anumite obiective și conținuturi), până la momentele de rutină sau tranziție, care consolidează anumite deprinderi, abilități ce contribuie la autonomia copilului, conviețuirea socială, sănătatea, igiena și protecția lui, dar și pot extinde cunoștințele și experiențele acumulate prin activitățile integrate.

Un rol important pe care tranzițiile reușesc să-l exercite este cel de a liniști grupul de preșcolari. Sunt momente pe parcursul desfășurării programului din grădiniță când copiii devin prea gălăgioși și își pierd atenția. Captarea atenției și trezirea curiozității copiilor în astfel de situații devine o adevărată provocare pentru cadrul didactic, iar utilizarea unor tranziții sub formă de cântecele sau poezii liniștitoare, la momentul oportun, vor trezi din nou interesul pentru activitatea desfășurată, se acoperă momentele libere și se realizează o legătură cu următoarea activitate într-un mod plăcut copiilor.

Exemple de tranziții:

1. Câte unu-n pas vioi,
Cu distanță între noi,
Brațele le ridicăm,
Mâinile le fluturăm,
Stânga, dreapta, unu, doi,
Faceți toți la fel ca noi!
2. Unu - doi, unu - doi
Mergem toți în pas vioi,
Pe cărare să pornim,
La spălat să ne oprim.
Rândul repede formăm,

Lângă ușă ne-așezăm,
Cuminței să așteptăm,
Spre baie să ne îndreptăm.

3. Dacă vreau să cresc voinic,
Fac gimnastică de mic
Merg în pas alergător,
Sar apoi într-un picior
Mă opresc, respir ușor,
Întind brațele să zbor
Toată lumea e a mea,
Când m-așez jos la podea
Ăsta-i doar un început,
Ia priviți cât am crescut!

4. Câte unul pe cărare
Mergem toți în rând la baie
Ne spălăm pe mâini frumos
Și-o să fim toți sănătoși.

5. Rândul noi sa il formăm...repede,
Lângă ușă ne-așezăm... repede.
Către baie să plecăm... repede!

6. Dimineața a sosit,
Toți copiii au venit.
În cerc să ne adunăm,
Pe covor ne așezăm,
Cu toți să ne salutăm!

Ca o concluzie putem spune că la acest început de mileniu, învățământul preșcolar capătă noi ponderi în sistemele de învățământ modernizate iar spusele lui J.J.Rousseau rămân și peste ani l-a fel de adevărate în privința educației: „Apropie-l (pe copil) de probleme și lasă-l să răspundă singur, să-și întemeieze ce știe, nu pe ce i-ai spus tu, ci pe ceea

ce a înțeles el, să nu învețe știința, ci să o gândească. Să-i mențină trează curiozitatea, condiție de a-l apropia de lumea științei. Să-l sfătuim pe copil să observe, să cerceteze și să descopere.”

Bibliografie

Adina Glava, Maria Pocol, Lolica-Lenuta Tataru , *Educația timpurie: ghid metodic pentru aplicarea curriculumului preșcolar*, Editura Paralela 45, 2009;

Revista Învățământului Preșcolar nr: 1-2/ 2009

Curriculum pentru educația timpurie a copiilor de la naștere la 6-7 ani, 2019

PERSONAJE DIN POVEȘTI

Prof. Costea Ramona

Cărțile aduc bucurie, nu doar copiilor ci și nouă adulților. Cu cât noi ca și cadre didactice, dar și părinții le citim mai mult copiilor, cu atât mai mare devine bucuria momentelor împărtășite și plăcerea de a lectura zilnic atât la grădiniță cât și în familie. Vârsta preșcolară este cea mai potrivită vârstă pentru a le insufla copiilor dragostea pentru citit. Cititul de la vârste fragede ajută la dezvoltarea creierului, limbajului, dezvoltă creativitatea, dar consolidează și relația copil-părinte, copil-educatoare. Cărțile ne oferă posibilitatea de a ne conecta cu cei mici.

În urma participării la cursul „Citește-mi 100 de povești” am amenajat în grupă o „Insula de lectură”, unde în fiecare zi copiii au posibilitatea să aleagă cartea pe care doresc să o citim împreună. În amenajarea insulei de lectură am ținut cont de vârsta copiilor, am aranjat cărțile pe rafturi astfel încât preșcolarii să aibă acces la ele. Poveștile joacă un rol important în dezvoltarea personalității copiilor, de aceea am selectat cu atenție cărțile puse la dispoziția acestora. Cărțile pentru copii trebuie alese cu multă atenție, acestea trebuie să fie cărți ilustrate de calitate. Ilustrațiile realizate artistic, contribuie la transmiterea poveștii și receptarea mult mai ușoară a acesteia de către preșcolari. Ilustrațiile sunt parte integrantă a poveștii, oferind informații despre acțiune, precum și indicii despre trăsăturile personajelor, locul acțiunii și starea lor de spirit. Copiii trebuie să perceapă cartea ca pe un domeniu care merită să fie cucerit, ca pe un prieten adevărat care e mereu alături, un prieten care îi vorbește, îi dă sfaturi importante și îi este mereu alături.

Grupa mare Ștrumpfii coordonată de prof. Băjan Liliana și prof. Costea Ramona a sărbătorit alături de doamna logoped Machedon Marilena „Ziua internațională a cititului” în cadrul parteneriatului extracurricular „Pe aripile cărților”. Doamna logoped le-a citit preșcolarilor povestea „Surpriza din lac”, apoi au realizat împreună o cartea grupei cu personaje din povești.

ACTIVITĂȚILE PRACTICE ÎN PROCESUL INTRUCTIV -EDUCATIV

Educatoare: Bodorin Ionela

Învățământul preșcolar contribuie la dezvoltarea armonioasă a copiilor, la stimularea gândirii și a inteligenței, la însușirea unor cunoștințe necesare pentru școală, la educarea multilaterală, la formarea trăsăturilor de caracter și de comportare civilizată. Perioada preșcolară implică cele mai profunde amprente asupra individualității copilului. Aceasta este apreciată ca vârsta care cuprinde cea mai importantă experiență educațională din viața unei persoane, pe parcursul ei înregistrându-se ritmurile cele mai pregnante în dezvoltarea individualității umane și unele dintre cele mai semnificative achiziții ce vor avea ecouri evidente pentru etapa ulterioară a dezvoltării sale.

În cadrul acestor activități copiii își însușesc anumite cunoștințe, își formează diverse procese cognitive și psiho-motrice, care prefigurează cerințele adaptării lor fără dificultăți la solicitarea învățării de tip școlar. Realizarea unor lucrări, jucării declanșează în sufletul copiilor puternice emoții de bucurie și satisfacție. Preșcolarii execută cu plăcere toate lucrările propuse de educatoare începând cu mototoliri, ruperi, îndoiri, înșirări, tăieri, lipiri, șnurui, bobinări, cusături și terminând cu confecții, asamblări, lucrări colective.

Cel mai important rol al activităților practice este acela de dobândire a deprinderilor psiho-motrice, de mânăuire a materialelor și instrumentelor și de aplicare a acestora în activități utilitare. Astfel, pentru grupa mică, se vor planifica activități în care copilul se va familiariza cu materialele, le va analiza, mulți dintre copii luând pentru prima oară contact cu aceste materiale. Copilul de grupă mică va realiza lucrarea practică folosind o singură tehnică de lucru- rupere, mototolire. Treptat, după ce și-a însușit tehnicile de lucru și și-a format anumite deprinderi, la nivelul II copilul va fi capabil să realizeze o lucrare folosind două, trei tehnici de lucru și materiale diferite.

Mai jos am atașat câteva activități practice pe care le-am desfășurat la grupă și pe care copiii le-au îndrăgit.

„Copacii toamnălici”- lipire
(lucrare colectivă)

„Ariciul”-lipire

„Mărul rotunjour”-
rupere/lipire

Despre educația timpurie și bunele practici....

Când ești profesor, nu orice vacanță a elevilor este echivalentă cu vacanță și pentru noi cadrele didactice...

Desigur, nu toată lumea știe asta.

De exemplu, nu știe că, o mică echipă de cadre didactice din învățământul preșcolar din Tulcea, a petrecut primele zile de vacanță la Suceava.... Nu pentru distracție!

Am plecat la o conferință pe tema educației timpurii, răspunzând invitației organizatorilor de la USV, în urma absolvirii cursului de formare „Educație timpurie incluzivă și de calitate - ETIC”, cod proiect POCU/446/6/22, care a organizat Conferința ETIC+ Formare și bune practici în educația timpurie, în perioada 23-25 octombrie 2022, la Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava.

Obiectivul general al proiectului este de a dezvolta un cadru operațional național în domeniul educației antepreșcolare, în vederea facilitării accesului la educație al copiilor din creșe și grădinițe și asigurarea resursei umane specializate și calificate pentru educația și îngrijirea copiilor din creșe și grădinițe prin conceperea și derularea programelor de formare continuă, adaptate nevoilor diferitelor categorii de personal didactic implicat în îngrijirea timpurie a copiilor.

Conferința „ETIC+ Formare și bune practici în educația timpurie” a propus dezvoltarea unui cadru de comunicare și valorificare a competențelor dobândite la cursurile de formare derulate în proiectul ETIC. În cadrul conferinței au avut loc prezentări actuale privind domeniul educației timpurii, vizitarea Centrului de Educație Timpurie și prezentări ale bunelor practici specifice acestui domeniu.

La Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, am avut parte de o primire plină de căldură. Am fost întâmpinate de sufletul acestui eveniment, o doamna bucovineancă autentică, frumoasă, elegantă, stilată, stăpână pe sine, un specialist al Universității "Ștefan cel Mare", doamna Otilia Clipa, inițiatorul proiectului ETIC.

Rareori te impresionează ceva, așa cum ne-a impresionat pe noi, spiritul de echipă, ce s-a făcut simțit pe tot parcursul evenimentului, buna organizare a evenimentului. Ne-au impresionat cu legătura dintre Universitate și autorități. Nu o legătură de conjunctură, ci una profundă. Multe investiții în educație, inclusiv în educația timpurie. Multe grădinițe nou construite, două creșe, investiții care spun multe despre cum este privită educația în Bucovina.

Dar cum educația de calitate nu se poate realiza fără oameni de calitate, la Suceava se acordă o atenție deosebită pregătirii viitorilor dascăli, indiferent de disciplină. Studenții de la Facultatea de Științe ale Educației de la USV, beneficiază de un centru de resurse impresionant, dotat cu materiale și mijloace didactice moderne, au numeroase activități practice de predare, în afara orelor de practică pedagogică.

Noi, educatoarele, care susținem de ani buni, nevoia de practică la profilurile pedagogice, am fost impresionate să aflăm că, la Suceava, studenții fac practică, inclusiv în mediul rural. Doar cunoscând toate particularitățile educației, studenții pot decide dacă asta își doresc cu adevărat. Finalizarea facultății nu este echivalentul ocupării unui post, în buricul târgului, cu copii de top, cu dotări ultimul răcnet. S-ar putea ca singurul post să fie la

capătul lumii, într-un cătun, la o grădiniță în care să nu găsească decât pereții și niște mobilier, uneori din anii '80 (evident, și toaleta în curte). Este benefic să știe că există și astfel de locuri și să fie pregătiți pentru a face față provocărilor, deloc ușoare, care însoțesc cariera didactică.

La eveniment au participat educatoare din cele 15 județe implicate în proiect și invitați profesori de la Universitatea "Aurel Vlaicu" din Arad și de la Universitatea "Vasile Alecsandri" din Bacău, care ne-au prezentat studii și lucrări remarcabile.

A fost șansa noastră de a cunoaște oameni noi și de a schimba informații, de a învăța, în cele din urmă., de la profesioniști.

Ar fi multe de spus, ar mai fi multe laude de adus organizatorilor, în primul rând pentru programul bine pus la punct și respectarea lui, despre căldura cu care ne-au întâmpinat, despre modestia de care au dat dovadă în discursurile și conversațiile dumealor...

Am fost în echipă. O echipă mică, singurii reprezentanți ai județului nostru, de la Grădinița *Dumbrava Minunată* din Tulcea! Am asistat la prezentări de bune practici în domeniul nostru, dar marele câștig, al tuturor, a fost șansa de a fi împreună după doi ani de izolare, de a cunoaște oameni noi, de a ne bucura de extraordinara ospitalitate bucovineană, de cântecele și jocurile populare ale urmașilor lui "Ștefan cel Mare", **de a fi dascăli**.

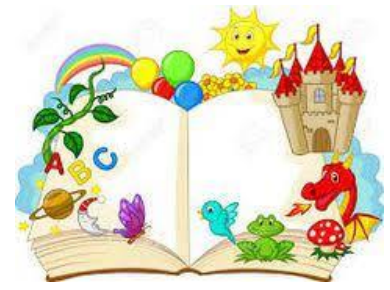
Acesta a fost **ETIC!**

Profesor, Daniela VLAICU

Copilărie de poveste

educatoare, Alina PAȘOL

„În general, orice poveste pentru copii se bazează pe povestea dintre bine și rău și pe faptul că binele învinge răul.”

Ilinca Stihi

Experiențele trăite de zi cu zi construiesc povestea fiecăruia dintre noi. Aici, în „Dumbrava Minunată”, fiecare dintre noi trăim într-o lume a poveștilor, atât alături de copii, cât și alături de colege.

Povestea noastră nu este despre Ilene Cosânzene și Feți-Frumoși sau prințese și zmei și nici despre zâne și spiriduși, ci este despre „oameni mari” și „oameni mici”. Oamenii mari sunt tot un fel de oameni mici, dar mai înalți și mai încruntați. Acești „oameni mari” își descrețesc frunțile când primesc zâmbetele „oamenilor mici”, care, de altfel sunt izvoare de puritate, veselie și imaginație.

Ca orice poveste, și povestea noastră are scriitor. Și nu unul, ci mai mulți. Fiecare „om mic” și „om mare” care a trecut prin „Dumbrava Minunată”, ne-a inspirat, ne-a ghidat și ne-a învățat să nu fim doar „oameni mari” ci „oameni mari și buni”, lucruri care se petrec și în prezent aducându-ne plăcere.

Multe personaje găsim în poveste. De la mici artiști, astronauți gata-gata să cucerească universul, matematicieni care calculează cu viteza luminii până la oameni de știință curioși să experimenteze și viitori povestitori, chiar scriitori.

Povestea noastră este diferită... Are doar personaje pozitive de la care poți învăța cel puțin un sac de lucruri. Unele personaje ne insuflă valori precum empatia, moralitatea, integritatea, altele ne transmit iscusința, perseverența, loialitatea față de „oamenii mici”, față sufletele și nevoile lor.

Învățând unul de la celălalt, personajele vor duce această poveste la nivelul unui buildungsroman*, în care personajele sunt într-o permanentă formare și evoluție.

Ghidați de proverbul „Omul cât trăiește, învață” suntem și noi, „oamenii mari” din „Dumbrava Minunată”.

„Cei trei purceluși”

Joc didactic- exemplu de bună practică

Scopul jocului: consolidarea cunoștințelor despre numeralul ordinal în limitele 1-3

Obiective operaționale:

- O1 - să numere conștient în limitele 1-3;
- O2 - să precizeze locul unui obiect într-un șir de 3 obiecte;
- O3 - să denumească locul unde se află un obiect;

Sarcina didactică: să utilizeze numeralul ordinal descoperind poziția pe care o ocupă obiectul denumit într-un număr de obiecte.

Reguli de joc: Copiii trebuie să stabilească, folosind numeralul ordinal, care purceluș - "al câtelea" a fugit din calea lupului flămând. Jocul se desfășoară sub formă de joc de rol.

Elemente de joc: interpretarea rolurilor de cei trei purceluși

Materialul didactic: purceluși plastic, căsuțe și măști.

Explicarea și demonstrarea jocului:

Jocul se va desfășura sub formă de joc de rol. Cei trei purceluși așezați în fața căsuțelor lor sunt așezați în șir în fața lupului. Copiii sunt întrebați: "Al câtelea purceluș a fugit din calea lupului?" Răspunsul dat va fi: „Primul purceluș din căsuța de paie a fugit din calea lupului flămând”. Copiii aplaudă atunci când purcelușii nu sunt prinși de lup. Analog se procedează și cu ceilalți purceluși (căsuța din lemn și căsuța din cărămidă).

Profesor, Bontea Gabriela

JOCURILE ȘI ACTIVITĂȚILE LIBER ALESE

Profesor , TEODORA Bașchir

În grădinița de copii, activitatea didactică zilnică se desfășoară pe trei mari segmente: activități de dezvoltare personală, jocuri și activitățile liber alese și activitățile pe domenii experiențiale. Toate aceste activități urmăresc cu precădere dezvoltarea intelectuală, cognitivă, afectivă, emoțională și de relaționare a copilului.

Copiii își petrec majoritatea timpului liber jucându-se. Jocul reprezintă pentru aceștia o modalitate de a-și exprima propriile capacități și de a căpăta informații despre lumea în care trăiesc. Jocul și mai ales cel desfășurat în grădiniță, dezvoltă personalitatea copilului, pune în valoare eul propriu al acestuia și îl pregătește pentru viață.

De asemenea, determină creșterea încrederii în sine, cât și dorința de autodepășire lăsându-i libertatea de a-și folosi fantezia și imaginația pentru propria sa plăcere. Jocul îi ajută să-și dezvolte acuitatea observativ-motrică și să-și coordoneze mișcărilor. În acest sens, am desfășurat cu preșcolarii grupei mijlocii un joc distractiv numit ”Ne jucăm, numărăm și sortăm”

” Ne jucăm, numărăm și sortăm”

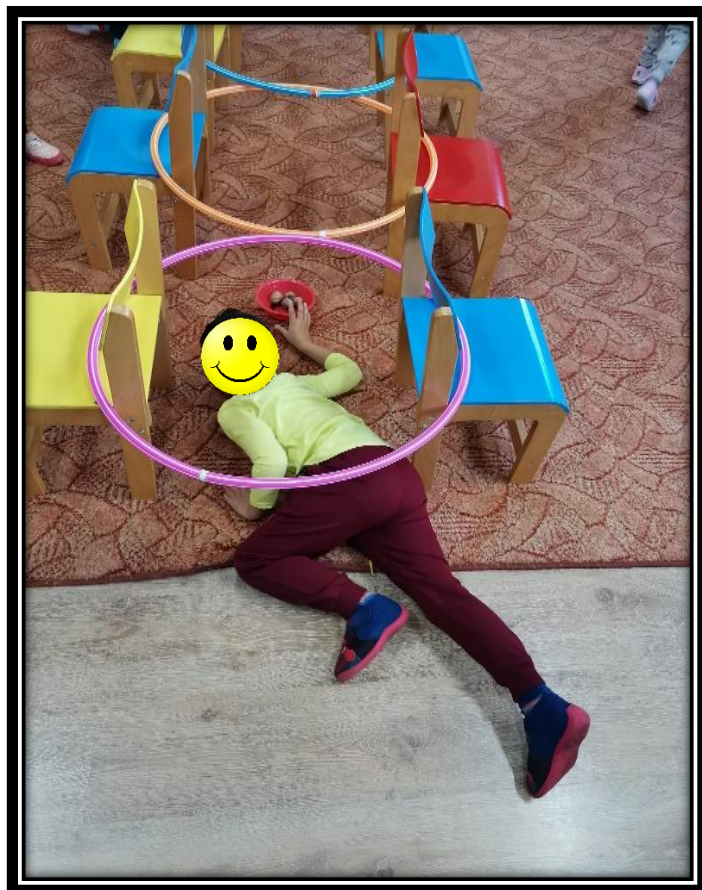
Scopul acestui joc este recreerea și destinderea copiilor, precum și dezvoltarea atenției, a rapidității în reacții și a spiritului de competiție.

În desfășurarea jocului, copilul a extras un jeton pe care este reprezentată imaginea unui fruct și o cifră din centrul 1-3 și a pus în coș numărul de fructe indicate de imagine. În continuare, s-a deplasat prin târâre pe coate și pe genunchi, pe un traseu format din scaune și cercuri.

Jocul s-a complicat prin introducerea unor situații problemă precum :

- ❖ Denumirea culorii și a obiectului reprezentat pe jeton și așezarea lui pe planșa corespunzătoare.
- ❖ Sortarea unor obiecte de formă asemănătoare, dar de marime diferită în ordine descrescătoare (de la mare la mic).

Pentru a pune în practică acest joc, am folosit următoarele obiecte: coș, ghinde, castane, nuci, cercuri, planșe multicolore, imagini cu obiecte de diferite culori și mărimi, jetoane fructe de toamnă, plicuri cu sarcini scrise pe jetoane și stimulente .

Copilul și poveștile în era digitală

Profesor, Dorina OLTEANU

La orice vârstă, omul este o ființă care se hrănește cu povești. De aceea, avuția povestirilor, pe care au strâns-o oamenii de pe tot globul, din casă în casă, din secol în secol, fie în vorbă, fie și în scris, a depășit celelalte avuții omenești." spunea scriitorul și filosoful indian Rabindranath Tagore.

De mici, noi îndrăgim poveștile care ne ajută să descoperim lumea. Stând în brațele mamei bebelușul aude glasul mamei care spune povestea. Apoi, poveștile însoțesc copilul „cresc, odată cu acesta. Intrat în acest univers fascinant, copilul descoperă, că indiferent de greutate, finalul este fericit. Mama citește copilului o poveste care îl ajută să se relaxeze și să creeze o legătură personală cu părintele care citește seara, înainte de culcare, și devine un ritual, o activitate care conectează afectiv copilul cu „cititorul de povești”, de cele mai multe ori mama. Micuțul ascultător pune întrebări, și descoperă personajele cu care se identifică.

Copiii se raportează la situațiile din poveste și prin întrebări și răspunsuri își definesc propriile emoții. Contextul narativ al unui basm înlesnește accesul copilului la expresii noi, descoperă sensul unor cuvinte abstracte sau metaforice, dezvoltând limbajul și gândirea. Povestea provoacă imaginația și creativitatea copilului și îl ajută să își construiască imaginea de sine.

Citiți o poveste împreună cu copilul, vă jucați, îl ascultați ce vrea să vă povestească, îi răspundeți la întrebări, vorbiți despre personajele poveștii, despre emoții, bucurii, tristeți. Copiii pun întrebări părinților, se bucură pentru victoria personajului cu care se identifică, devin triști sau îngrijorați atunci când personajul respectiv se află în dificultate și învață să își definească propriile emoții în raport cu anumite situații de viață. Este foarte important pentru copil și îi dă sentimentul că îl apreciați și iubiți dacă poate să discute aceste lucruri. Tot în acest context, copilul învață să își definească emoțiile pozitive, în raport cu cele negative și dezvoltă anumite comportamente de tip social.

Poveștile îi ajută pe copii să se simtă și confortabil și în siguranță, și să creeze o legătură specială cu „părintele care îi citește povești”. Există o diferență între o poveste spusă, citită și un desen animat, sau un video. Este relația specială care se crează între povestitor și ascultător, comunicarea bidirecțională între întrebările rostite și nerostite ale poveștii și explicațiile suplimentare care devin dependente de fiecare poveste și stârnesc curiozitatea copilului. Când părintele este înlocuit de telefon sau tabletă, dispăre relația dintre povestitor și ascultător.

Oamenii si-au împărtășit ideile cam în același fel, spunând povești. Tehnologia pe care o folosim pentru a distribui povestea s-a schimbat, de multe ori. Omenirea a trecut de la povestile orale la scrierea cuneiformă, papirus, culminând cu apariția tiparului care a purtat cuvântul către masele de oameni. Rolul cărților a fost recunoscut ca hotărâtor în progresul omenirii și rămâne o reflecție necesară astăzi, când tehnologia și inteligența artificială este utilizată la scară planetară.

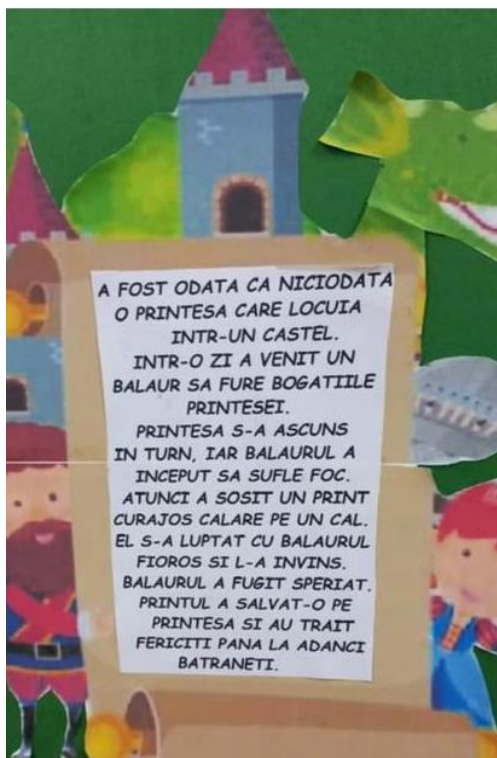
De la cele mai mici vârste, copiii sunt atrași de gadgeturile digitale, care fac parte din existența cotidiană a omului contemporan. Povestile urmărite pe youtube, jocurile, scenariile fantastice, lumile multidimensionale pe care le propune internetul, le configurează universul mental și existențial. Cu cât timpul petrecut în lumea virtuală este mai mare, proporțional crește și atracția pentru complexa și nesfârșita lume a multimediei. Ca și Alice în Țara Minunilor, printr-un click, micii navigatori se transferă în mai multe spații și dimensiuni.

Încet, se depărtează de lumea cărților, pentru că răsfoirea și lecturarea imaginilor nu este la fel de incitantă, și de atractivă. Cum păstrăm echilibrul? Cărțile și lectura sunt necesare și constituie o experiență personală cu prima atingere a primei coperti de carte, mirosul hârtiei cu descifrarea și bucuria cititului experimentată de copil. Pe de altă parte tehnologia ne digitalizează viața și existența din ce în ce mai mult. Cărțile și tehnologia se întâlnesc în mediul digital, într-o formă de complementaritate în formarea și educarea copilului - formarea prin citit dar și prin joc, frecventarea mediului virtual controlată în funcție de vârstă.

Poveștile sunt una dintre cele mai eficiente metode de predare a valorilor și de deschidere a porților către alte posibilități, ele sunt purtătoare a înțelepciunii universale peste timpuri. Poveștile spuse în copilăria mică la senectute, lectura în general trebuie să facă parte din viața noastră, ca o poartă a formării și edificării minții în spațiile nesfârșite ale visării.

Fie cartea, fie ecranul digital, formula câștigătoare este aceea de a le aduce împreună ca instrumente de cunoaștere, ca posibilități de stimulare a creativității și gândirii. Avuția poveștilor trebuie păstrată și transmisă mai departe.

În lumea poveștilor

= povești create =

Prof. Pavel Ana

*Copilăria este un tărâm de poveste, în care imaginația și creativitate copiilor nu au limite. Copiii se transformă într-o clipă în prinți și în prințese, se luptă cu balauri și au puteri supranaturale. Este o lume în care binele mereu învinge, iar poveștile au un sfârșit fericit. Pornind de la formula de început **a fost odată ca niciodată**, de la o întrebare, o imagine, siluetele, jucării, marionete, obiecte din jurul lor copiii vor crea diferite situații, vor alege personaje descoperite în povestile cunoscute sau se vor inspira din lumea reală. Povestirile create de copii contribuie la dezvoltarea gândirii logice și creative, la dezvoltarea imaginației, a exprimării fluente și corecte. Prin exersare, copiii vor crea povestiri mult mai expresive, mai ordonate, mai profunde. Copiii trebuie încurajați să simtă, să trăiască afectiv farmecul poveștilor, să se exprime liber și spontan, să dezvolte ideile proprii, să inițieze, să caute subiecte, evenimente din viața reală sau desprinse din povești.*

Copiii pot crea povești pornind de la.....

=siluetele unor personaje inspirate din povești=

= obiecte din lumea reală transformate în elemente de joc =

= materiale din natură, fructe, legume =

= jucării, păpuşi și marionete =

POVEȘTILE NE ÎNVAȚĂ

Profesor, Carastoian Mirela Mariana

Poveștile sunt un mod special de înțelegere a lumii, un mod de comunicare și o metodă bună de antrenament. Conțin adevărurile de bază ale vieții. Poveștile transcend granițele timpului și spațiului și sunt primul aliment de gândire al copilului, învățându-l să judece; o poveste bine spusă distrează, demonstrează și dezarmează. Poveștile îmbogățesc abilitățile de comunicare, îmbogățesc vocabularul, cultivă sentimente frumoase, stimulează imaginația și creativitatea și educă spiritul de sacrificiu, altruism, unitate și dreptate. Ea pune bazele unei viziuni asupra lumii și a unei perspective asupra vieții.

Povestea afectează indirect estetica comportamentului unui copil, ajutând la lărgirea orizontului intelectual prin multiplele aspecte ale împrejurimilor pe care le atrage. În procesul de ascultare a poveștii, activitățile psihice ale copilului au fost antrenate în mare măsură. Copilul urmărește cu atenție datele poveștii, memorează, compară și analizează diferite situații și stabilește unele relații, fapte și caracteristici ale personajelor în mintea lui. În acest fel, mintea copilului este și ea antrenată să înțeleagă faptele, gândurile și sentimentele personajelor.

Poveștile dezvoltă limbajul preșcolarilor, permițându-le astfel să se exprime ușor, atât cu alți copii, cât și cu adulții.

În general, cunoașterea realității de către un copil este obiectivă. Dar datorită imaginației lor, ei sunt capabili să le absoarbă și să le stăpânească. Adică o poți înțelege în felul tău. Când copiii aud povești, sunt adesea profund mișcați de conținut și, în același timp, imaginația lor se dezvoltă și capătă noi forme.

Ca atare, poveștile influențează dezvoltarea emoțională, fizică și mentală a unui copil. În special, se reflectă în modelarea proceselor creative inspirate de reprezentarea aventurilor protagoniștilor din basme. Ascultând, copiii își schimbă înțelegerea asupra operelor literare citite și își exersează capacitatea de a conecta evenimente individuale. În același timp, dezvoltă concentrarea și atenția. Acest lucru este deosebit de important pentru predare și învățare.

Imaginația este o parte integrantă a vieții fiecărui copil, deoarece le permite să depășească granițele lumii reale. Așa că te regăsești într-un moment imaginar fantastic, la fel ca personajul preferat al copilului tău. În plus, ficțiunea îi învață pe copii diferența dintre bine și rău, adevăr și minciună. Din acest motiv, copiii caută trăsătura morală a dreptății. Prin urmare, literatura pentru copii este un element care cuprinde toate experiențele și emoțiile copiilor. Poveștile sunt importante în viața fiecăruia și cu atât mai mult în viața unui copil. Ei își

dobândesc un sentiment despre cine sunt prin povești despre ceea ce li s-a întâmplat, povești despre ei înșiși și despre alții, își formează o identitate integrând-o cu legendele culturale.

BOLILE COPILĂRIEI ȘI IMINENȚA LOR

Boala contagioasă este acea afecțiune medicală care se poate transmite altor persoane, fie prin contact fizic cu persoane bolnave, fie prin contactul cu secrețiile lor, cu obiectele atinse de aceștia sau pe cale aerogenă, prin strănut, tuse sau vorbire.

Multe dintre bolile copilăriei sunt boli contagioase care odată contactate determină imunitate pe viață (excepție face scarlatina).

Bolile copilăriei reprezintă infecții virale (cu excepția scarlatinei) cu diferiți agenți patogeni specifici care determină apariția varicelei, rujeolei, rubeolei, oreionului, scarlatinei, manifestate în mod frecvent prin erupții tegumentare pruriginoase, bubițe roșii, mâncărime, febră, sindrom febril și stare generală alterată a copilului.

Enumerăm mai jos principalele boli contagioase ale copiilor:

Rubeola

Boală infecțioasă în general ușoară, manifestată prin erupție fugacee și adenopatii. Se transmite pe cale aerogenă.

Contagioasă la debutul erupției, dar virusul poate fi diseminat 7 zile înainte și 5-7 zile după apariția erupției.

Manifestări clinice: și până la 50% din infecții asimptomatice. Erupția manifestare, urmată de occipitală.

Complicații: artralgie manifestări

simptomele sunt adesea ușoare pot fi subclinice sau maculo-papuloasă este prima adenopatie retroauriculară și

sau artrită, encefalită, hemoragice.

Oreion

Este o boală acută virală ce afectează glandele salivare, și uneori pancreasul, testiculul sau ovarul. Este frecvent o cauză a meningitei aseptice și surdității neurosenzoriale la copil.

Poate fi prevenit prin vaccinare. Se transmite pe cale aerogenă sau prin contact cu picături de salivă în

Perioada de înainte de apariția zile după mialgii, anorexie, stare febră, parotidită glandelor parotide). În

virusul se răspândește în mai multe tesuturi, inclusiv meninge, pancreas, testicule și ovare.

Complicații: meningită aseptică, encefalită, orhită, pancreatită, surditate, ooforită.

perioada de contagiune. contagiune: este cu 7 zile manifestărilor clinice și 9 debut. Manifestări clinice: generală de rău, cefalee, (tumefacție la nivelul perioada de viremie,

Rujeola

Rujeola este o boală de cauza virală întâlnită mai ales la copiii cu vârsta mai mică de 5 ani care se manifestă prin: Sindrom febril, tuse uscata rinoree, faringe hiperemic, conjunctivită, erupție tegumentară sub formă de macule eritematoase cu tendința de confluaire.

Eruptia apare inițial la (petele Koplik) și la nivelul treptat în zona toracelui, inferioare, fiind însoțită de atinge 40-41° C.

Semnele de alarma ale reprezentate de: apariția stării de somnolență accentuată, confuzie, dispnee (senzația de lipsă de aer), insuficiență respiratorie acută.

Necesită prezentarea la medic cât mai rapidă datorită riscului crescut de evoluție nefavorabilă a pacientului.

nivelul cavității bucale fetei, apoi se extinde membrilor superioare și febră înaltă care poate

copilului cu rujeola sunt convulsiilor febrile, a

Varicela

Boală infecțioasă acută extrem de contagioasă.

Transmitere pe cale aerogenă, prin secrețiile de la nivel conjunctival sau prin inhalarea lichidului din vezicule. Perioadă de contagiune: cu 1-2 zile înainte apariției erupției și până la 4-5 zile după sau până când leziunile veziculare au format cruste.

Manifestări clinice: manifestată cu febră și stare apariția erupției evoluează rapid de la leziuni veziculare înainte de

Complicații: infectarea pneumonia, encefalita, Reye.

stare premergătoare erupției de rău generalizat. Ulterior, pruriginoase în valuri care macule la papule și apoi la formarea de cruste.

bacteriană a leziunilor, meningita aseptica, sindrom

Recuperarea după infecția cu virus herpes zoster determină imunitate pe viață la persoanele sănătoase; un al doilea episod de varicela nu este comun, dar acesta se poate înregistra la persoanele cu imunodepresie.

Scarlatina

Scarlatina este o boală infecțioasă bacteriană, determinată de anumite serotipuri de streptococ beta hemolitic de grup A (SGA, Streptococcus pyogenes), care produc toxina eritrogena sau eritrotoxină.

Semne și simptome

Semne specifice: debut acut, febră, semne de intoxicație generală, dureri la deglutiție, erupții cutanate micropapuloase abundente, hiperemie faringiană aprinsă și delimitată, amigdale tumefiate cu sau

Scarlatina este o a copilăriei, întâlnită mai ani. Ea debutează cu simptome care pot fi vărsături, frison și limba debutul bolii, apare o

fără exudat purulent.

boală infecto-contagioasă frecvent sub vârsta de 10 febră, gât roșu (angină) însoțite de durere de cap, zmeurie. La 1-2 zile de la roșeață a pielii sub forma

de pete roșii mici plate, care ulterior devin ușor proeminente, aspre la pipăit (senzație de șmirghel). Deși obrazii ar putea avea un aspect îmbujorat, poate exista o paloare în jurul buzelor. Eruptia cutanată dispare, în general, în aproximativ 7 zile. Perioada de incubație variază între 1 și 10 zile de la momentul infectării, cu o medie de 3-6 zile.

Tratament

Tratamentul etiologic constă în atibioterapie cu Penicilină. La acesta se asociază tratament simptomatic: antitermice (aspirină, paracetamol) și vitamina C.

Tratamentul bolnavului va dura în formele ușoare și medii 7-10 zile, în formele grave sau/și cu complicații 10-14 zile.

Imunizarea naturală a copilului reprezintă dobândirea de anticorpi specifici în urma trecerii prin boală. Anticorpii dobândiți în urma infecției ofera protecție durabilă individului pe toată durata vieții.

Imunizarea prin vaccinare are ca scop obținerea unui titru de anticorpi protectori în urma administrării de seruri specifice împotriva varicelei, rubeolei, rujeolei sau oreionului. Anticorpii obținuți după administrarea vaccinurilor **oferă protecție individuală** și în același timp **scade rata de transmitere în comunitățile de copii** și adulți susceptibili la aceste infecții.

Măsuri de profilaxie in cazul bolilor enumerate

- Spălarea corectă a mâinilor cu apă și săpun este pasul cel mai important în prevenirea acestor infecții;
- Dezinfecția în focarul de boli transmisibile detectat într-o unitate de educare a copiilor (grădinițe, creșe, școli), se efectuează de către unitatea de învățământ cu dezinfectanți uzuali la care agentul patogen este sensibil;
- Se va face educație sanitară adresată în special personalului didactic, părinților, copiilor și angajaților din sectorul alimentar, privind modalitățile de transmitere a bolii respective și riscul complicațiilor;
- Izolarea la domiciliu a copiilor bolnavi previne răspândirea infecțiilor în colectivități
- Evitarea spațiilor închise, aglomerate;
- Evitarea contactului cu persoanele bolnave;
- Dezinfectarea periodică a jucăriilor și suprafețelor cu care copii vin frecvent în contact.

asistent medical, Lucian RADU

REDAȚIA

DIR. PROF. ȘIRBU GEORGETA
COORDONATOR

PROF. VLAICU DANIELA
TEHNOREDACTOR

PROF. BONTEA GABRIELA
TEHNOREDACTOR

PAȘOL ALINA
TEHNOREDACTOR

BODORIN IONELA
TEHNOREDACTOR

PE TĂRÂM DE POVESTE

În această ediție a revistei „DIN
DUMBRAVA MINUNATĂ” regăsiți:

- articole pentru părinți
- jocuri pentru copii
- jocuri didactice
- exemple de bune practici

CONTACT

Strada Libertății, nr. 76
Tulcea

Telefon 0240 531 677

Fax 0240 514 976

E-mail gradinita19tl@yahoo.com

web

www.dumbravaminunatatulcea.ro

NR. 12
FEBRUARIE 2023